

Ifjúságunk jól harcolnak a terv teljesítéséért

A Petőfi-bánya kezdeményezésére, mi várpalotai bányászfiatalok is ifjúsági frontot alakítottunk. A front beindulása december 1-én megtörtént. A megindulásnál nehézségek voltak azért, mert az üzemvezetők, sőt a vállalatvezető is pillanatnyilag idegenkedett az ifjúsági front gondolatától. Az üzemvezetők nem voltak tisztában azzal, hogy az ifjúság a széntermelés rohamcsapata. Csak amikor a párttitkár elvtárs egy értekezleten ismertette az ifjúsági front jelentőségét, akkor értették meg, az üzemvezetők azt, hogy a várpalotai ifjúság előbbre fogja vinni üzemünket tervünk teljesítésében.

Igazolja ezt az is, hogy amikor augusztus 12-én VII. műszakot tartottunk és az ifjúság felállt a Berlinben a békekért harcoltak, akkor a mi fiataljaink itthon a munkájukat harcolták a békekért. Augusztus 12-én ifjúsági napot rendeztünk és tervünket 113 százalékkal teljesítettük. Megmutatták fiataljaink, hogy képesek az idősebb dolgozókkal felvenni a versenyt akkor is, amikor a november 6-i ünnepi műszakkal nagy részük volt abban, hogy a vállalat 106 százalékot ért el.

Még kell mondanunk öszintén, hogy mi a DISZ részéről nem értettük meg eléggé a fiatalok lendületét és nem igyekeztünk teljes erőnkkel az ifjúsági front gondolatát támogatni.

A december 1-én megindult ifi frontban 55 százalék fiatal van. A front az Ernő-mező I-es frontja. Azért volt szükség arra, hogy mintegy 45 százalék idősebb dolgozó maradjon a fronton, mert egyrészt a fiatalokat az Ernő-mezőben vontuk össze s nem voltunk képesek az Ernő-mezői dolgozókkal a 90 méter hosszú frontot megteremteni, másrészt szükség van arra, hogy a front munkájában még gyakorlatlan fiatal dolgozók tanuljanak, tapasztalatot átvegyenek az idősebb, képzetesebb dolgozóktól.

Az Ernő-mezői I-es front ifi szakjának teljesítménye még nem mutatkozik meg úgy, mintahogyan az mi reméltük, ennek oka az, hogy még vannak közöttük olyanok, akik hiányoznak és megboldogják a kollektív fegyelmét, mint pl.: Kovács Károly, Hanik István, de ezeket a rendbontókat maguk a fiatalok fogják őket kiközösíteni a kollektívából, ha időközben nem fognak megváltozni. Amíg a frontnak a teljesítménye már jobb. Az első napokban, pontosabban 4-én elérte a százszázalékot. Bizonyítéka ennek az, hogy a munka megszervezése volt jobb és a Ferenc-mező üzemvezetője, Halász Miklós bányamérnök jobban a szívére viseli az ifjúsági front a Ferenc-mező és végül a saját maga érdekét.

Ennek a frontnak a teljesítménye már jobb. Az első napokban, pontosabban 4-én elérte a százszázalékot. Bizonyítéka ennek az, hogy a munka megszervezése volt jobb és a Ferenc-mező üzemvezetője, Halász Miklós bányamérnök jobban a szívére viseli az ifjúsági front a Ferenc-mező és végül a saját maga érdekét.

Egy meg nem tartott ankét margójára

Előre kell bocsájtanom, hogy vannak a bányánkban olyan műszaki dolgozók, akik szeretnék emelni bányánk termelését s ezért szeretnék átvenni más, élenjáró bányák tapasztalatait. Például a Kisterenyei Szénbányáé.

Egy hónappal ezelőtt elhatároztuk, hogy a kisterenyei szénbányáktól kiadott brosurát egy ankét keretében megvitájuk. Az előadót erre a célra külön Veszprémből kértük.

Az első értekezleten, mely szervezési hiba folytán közönségmentes volt, az előadó elvtárs igen udvariasan kifejtette a véleményét. Ezt követendő második értekezleten, amelyiken a szervezési munka ismét remekelt és így mondanom sem kell, hogy halgatóság nem jelent meg, az előadó elvtárs már kissé hangosabban nyilvánította a véleményét a szervező titkárnak képességével kapcsolatban. A harmadik értekezletre, amely a szervező munkájának hiányossága miatt — nem is ismétlem, hogy a közönség megjelent-e, vagy sem, az olvasó úgy is fogja tudni magától — az előadó elvtárs már jó hangosan kapcsolatba hozta a titkár elvtárs felmenő és lemenő rokonait bizonyos személyekkel.

Meg is emelte magát a mi szervező titkárnak és negyedik alkalommal most már igazán jól megszervezte az ankétot és csodálatos csodájára — az ankét negyedszer is elmaradt.

Tudom, kedves olvasó, kíváncsi vagy, hogy hogyan tör énhetett ez a dolog, hát elárulom neked. Szervező titkárnak, Scher Gusztáv ezúttal, a negyedik alkalommal az előadót felejtette el értesíteni arról, hogy ankét lesz. Tanulság ebből az, hogy nem csak a hallgatót, hanem az előadót is értesíteni kell az ankét megtartásáról.

Figyelő.

kor az igazgató elvtárs felolvasta a nevét a szahánovisták között és amikor a tömeg között előrefurakodott és átvette az oklevelet, meg a vélejáró pénztálatmat.

Ez a november 7-e örökké emlékeztető marad számára. Halálolt: ő már azelőtt is arról, hogy a Szovjetunió felszabadítja hazánkat, meg arról is, hogy azelőtt 30 egynéhány esztendővel a Bolsevik Párt vezetésével az orosz nép leküzdötte a kizsákmányolót és olyan rendet teremtett, amelyben a dolgozók a hatalom, de most értette meg igazán ennek az óriási változásnak a jelentőségét. Hát igen, azelőtt is voltak címek, voltak rangok, de azok csak az „urakat” illették. Most szahánovista lett, most érzi, hogy ez a cím is, rang is, sőt több mind a kettőnél, mert ezzel a szahánovista oklevéllel és a további becsüleltes munkájával bizonyítani tudja, hogy az az ember, aki megtette a kötelességét, a szocializmus felépítéséért, az büszkén állhat oda az Inotai Erőmű építői elé, akik november 7-ére megindították az Erőművet. Mert ezért az indulásért Bencsik György szahánovista csillás is megtette a magáét.

De a jó munkát a mi népköztársaságunkban nemcsak így becsülik meg. Megbecsülik más-keppen is. Megbecsülték úgy is, hogy Bencsik György, a néhány hónapos csapatcsillás szahánovista lett. Elenjáró dolgozó, aki most már tanít és példát mutat, aki most már törzsbányászok közé számít.

November 7-én érte a kibüntetés, még a lélekzete is szinte elállt, amikor az igazgató elvtárs felolvasta a nevét a szahánovisták között és amikor a tömeg között előrefurakodott és átvette az oklevelet, meg a vélejáró pénztálatmat.

De része van ebben a sikerben Szabó István frontmesternek is, aki teljes erejével és minden tudásával, tapasztalatával segíti az ifjúsági frontot abba, hogy a százszázalékot elérje, sőt azt túl is szárnyalja.

Azon leszünk, mondják az ifi front dolgozói, hogy Surányi elvtárs felajánlását végrehajtsuk, aki felajánlotta, hogy december 21-ére a front már százszázalékon felül fog termelni.

Ha a vállalatvezető, üzemvezető és a frontmester munkatársak, úgy fognak nekünk segíteni, mint ahogy azt a termelés érdeke megkívánja, s úgy magukévá tekintik az ifjúsági frontot, mint ahogyan az idősebb dolgozók frontját, akkor a közeljövőben ott fogunk tartani, hogy nem csak Petőfi-bánya ifjúsági frontját fogják ismerni az egész országban, hanem a várpalotaiét is.

Dancs József
DISZ-titkár.

Megdicsérjük...

Az üzemi étkezdénket, mely az emeleti szépen berendezett „éttermeivel”, négyzetméteres asztalaival, szép tisztán tartott asztal terítőivel igazi városi étterem benyomását kelti az ott étkezőkben. Azok, akik ismerték a fődszínt mindig levesmaradékos és kenyérhulladékos étkezdét, örömmel veszik tudomásul ezt a változást. Sokak véleménye szerint,

mióta új szakács főz az üzemi konyhán, az ételek zsirosabbak és ízesebbek lettek.

Jó munkát végzett az étkezdé átalakításában és tervezésében Hetlinger Endre munkatárs, az étkezdé vezetője. Kívánjuk, hogy minél többször szerepeljen a lap „megdicsérjük” rovatában.

Szerkesztőség.

SPORT

Bányászaink részt vettek az MHK próbázásokon

Ma már minden ember ismeri ezt a három betűt: MHK. Igen vonzó három betű ez, mert aki egyszer megpróbálta, nem tud szabadulni tőle. Vonzó, mert száz ezreket megmozgat, vonzó, mert soha nem sejtett tehetségeket hoz a napvilágra.

Életerőt, vidámságot visz a dolgozók életébe — s ez, valójuk be — mindennél többet ér. Ha már ezt leírtuk, nézzük meg: mi is az igazi célja az MHK-nak? Például a dícsőséges Szovjetunió és annak vezére, Sztálin elvtárs volt az, akik felismerék a sport igazi, népeket összefogó hatalmát. Így született meg a szovjet MHK mozgalom, a GTO. A legszélesebb tömegeknek adtak sportolási lehetőséget — s ne higgyék, hogy „csodák csodájára” — és váratlan sporttehetségek tűntek fel a szovjet sport egén. Ez reális és várható volt.

De nemcsak ez az igazi cél, mert pl. nemcsak azt várhatjuk Sáfár bácsitól, hogy — helyi viszonyokban beszélek — a remek próbázás után versenyszerűen fog sportolni. Nem, hanem látván az „öreg Sáfár” szép eredményét, odaadását, sokan nekivágtak olyanok is, akik például még soha „ugolyót” kezükbe sem vettek. S lám, a kellemesen eltöltött két óra után gondolkodóba estek: „Mi van velem, a nehéz műszak után sportoltam és még el sem fárad.

tam úgy mint máskor? Itt valami öröngösség van! Dehogy, itt jelentkezett az MHK igazi célja, felüdíteni, testileg, lelkileg a dolgozókat! Nagy és nemes cél, amiért érdemes és kell harcolnunk. Az ideji MHK próbázások megmutatták Várpalotán, hogy bányászaink akarnak és szívesen sportolnak, hogy többet ne is enlítsek: Bakonykútiban lakó bányászok mie őt hazamentek volna, a gépkocsivezetőkkel együtt próbáztak le. Vagy az üzemi konyha dolgozói: már egészen besötétedett, de még akkor is nehezen akartak hazamenni. Számukban kellemes epizódot lehetne említeni, mint pl. Kertész gépkocsivezető a 100 méteres futása, stb.

Ezek mind olyan momentumok, amik figyelemre méltók. Dolgozónk minden rétege képviselve volt, ami a legnagyobb eredmény, vidáman, felüdülve távoztak.

Pártunk és kormányunk soha nem látott lehetőségeket nyújt, amit ki is kell használnunk. Országunk épülne sportlétesítmények, sporttelepek, MHK pályák. Ragadjuk meg az alkalmat, mutassuk meg hűségünket Pártunk, hoz és az MHK mozgalom sikerén keresztül mérjük csapást az imperalistákra, erősítsük a Szovjetunió vezette hatalmas békefrontot. MHK-val a békekért! Előre a jövő évi sikeres próbázásokért.

Végh József.

Sporthírek

NEMZETI BAJNOKSÁG II. OSZTÁLYÁBA

való jutásáért a VMTE labdarugó csapata kiválóan szerepelt. Az osztályozó mérkőzéseken a hat bajnoksapat közül a büszke első helyet foglalta el. Így jövőre Várpalotának NB II-es csapata lesz, tehát itt az ideje gondoskodni arról, hogy az NB II-es csapatnak megfelelő pályája legyen. Az a labdarugópálya, ami jelenleg a csapat rendezésére áll, részben marhalegelő, részben homokbánya. Ezen a pályán nem remélhetjük azt, hogy a nagy nehezen megszerzett helyünket az NB II-ben megtarthatjuk. Itt az ideje annak, hogy a sportvezetőség a vállalatvezetőséggel karöltve, hozzájárjon a pálya rendezéséhez. Mert ha beállnak a téli fagyok, akkor a talajt sokkal nehezebben lehet majd felásni. Ha esetleg nem tudnák, honnan vegyenek erre a célra társadalmi munkán kívül munkaerőt, akkor elárulhatjuk a sportkör vezetőségének, hogy a labdarugópálya melletti parkban hetek óta csak motoszkáló, nyolc főnyi idős bácsikból álló munkacsoport megfelelő volna arra, hogy a pályát hetenként legalább kétszer megmunkálják alá vegyék. Jó volna, ha a sportvezetőség ezt a tanácsunkat a vállalatvezetővel átbeszelné és hozzájárna a pálya mie.őbbi rendezéséhez.

Asztalitenisz

Asztalitenisz szakosztályunk öröndetes fejlődésnek indult annak ellenére, hogy mintegy két hónap óta van csak helyiségünk, hol az asztali teniszezőink gyakorolhatnak. A megyei versenyben, a nehéz mezőnyben harmadik helyezést értünk el. Játékosaink ezt az eredményt sportszerű magatartásukkal, az edzésen való pontos megjelenésükkel tudták elérni.

Utánpótlásunk biztosítva van olyanformán, hogy az első csapat minden játékosa felajánlotta, hogy az utőőrkkel az edzés alatt foglalkozik. A hajmáskéri villamfornán az asztalitenisz csapatunk első helyezést ért el. 4 drb aranyérmel, s 4 darab bronzérmel hozták el sportolóink. Minősített játékosaink Hübácska László, Hániz

László, Sági Imre, Kovács Tibor és Konya Mihály biztosítékai annak, hogy csapatunk a jövőben is megállja a helyét, a feladatok megoldásában.

Uzsóportunk nem pihen a télen sem. Sportolóink bejárnak Székesfehérvárra edzésre, s készülnek a téli budapesti felett uszodában megtartandó sportversenyre.

VÁRPALOTAI BANYÁSZ A Bányaiüzemi Pártbizottság hetilapja:

Felelős szerkesztő: Gara György
Felelős kiadó: Ligmann József
Szerkesztőség: Várpalota Bánya
Veszprémi Nyomda, Veszprém.
Felelős vezető: Steltzer Ferenc

Még a március itt rémlik az emlé. kezeltünkben, még egy-re másra eszünkbe jut egy-egy esemény, mely márciusban történt, hisz úgy mult háromnegyed esztendeje annak, hogy március volt.

Március volt, mikor Bencsik György csapatcsillás — s tegyük hozzá: sztahánovista csapatcsillás — a somogyi megyei. Darányból Várpalotára érkezett. Nincs is ebben semmi, hisz Várpalotára nap mint nap érkeznek az emberek és nap mint nap mennek is el. Hisz Várpalota már szinte elfelejtette azokat az esztendőket, hogy amikor palaki leszállt a vonatról, fűrtökben kísérték a gyerekek, hisz idejett olyan ritkán látak.

Nem is azt mondom én, hogy valami „csoda” volt Bencsik György ideérkezése, de legjobb lesz, ha elmondom sorjában azt, hogyan jött ide Bencsik György, s hogyan lett szahánovista.

A toborzó — Tóth elvtárs — eljuttott Darányba is. És, ahogy budjuk, azért tiporta a darányi sarat, hogy új dolgozókat hívjon a bányába, új embereknek mutatson utat az ipar felé, segítőkét keressen ehhez, hogy minél több menet tudjunk adni az

Bencsik György megteszi kötelességét

országának, Inotának, az öt éves tervnek. Így került az én Bencsik György is Várpalotára a somogyi megyei Darányból.

Még emlékszik rá, amikor megszállt a legényszálláson és ismerkedett az új otthonnal, a bányával, tanulgatta, próbálgatta a vele egykorban lévő embereket. Kicsit különös íze volt z egésznek. A bánya az új élmény, hajnalban vakítóan villogzó lámpák, a leszállás, a vidám bányásztréfák, s aztán a legénylakás, ahol nem egy volt, aki riasztgatta Bencsik Györgyöt, a tegnapi cselédembert: hogy nem lehet it keressni, rossz a koszt, durván beszélnek az emberekkkel, s miegymás.

De Bencsik Györgyöt, az új munkást nem abból a fából faragták, hogy megijedj volna, becsülettel nekilátott a munkának, mert már sejteti, hogy akik őt idehívták, nem akartak neki rosszat, hogy nem is olyan rossz a bánya.

Ahol dolgozni kezdett meglátszott mindjárt rajta az akarat, a szorgalom, a becsület. Nem is sokáig maradt a szalításnál, rövidesen csa-

patra hívták, a csapaton aztán minden ment magától. Mikor először 1200 forintot keresett, kellemesen csalódott, mert a toborzó kevesebbről beszélt. De később szinte meg sem lepődött, amikor elérte az 1600, s nem ritkán még a 2400 forintot is.

A jó pénz, a jó kezeset ízét egyszer kellett megkóstolni csupán. Még emlékeztet arra az időre, amikor Darányban földbírók szívták a vért, de it aztán egyszerre felébredt, megérezte az embernek való élet ízét, ruhát vett, cipőt vett, bútorot vett és mert jól dolgozott, alig néhány hónapos munkás korában új, kétszoba összkomfortos lakást kapott a vállalatól.

De a jó munkát a mi népköztársaságunkban nemcsak így becsülik meg. Megbecsülik más-keppen is. Megbecsülték úgy is, hogy Bencsik György, a néhány hónapos csapatcsillás sztahánovista lett. Elenjáró dolgozó, aki most már tanít és példát mutat, aki most már törzsbányászok közé számít.

November 7-én érte a kibüntetés, még a lélekzete is szinte elállt, ami-